

**Ve 508 Valmisteverotuslaki 29.12.1994/
1469**

HE:237/1994; L 30.6.1995/900 – HE:12/1995; Neuvoston direktiivi 94/74/EY; EYVL N:o L 365, 31.12.1994, s. 46; L 20.5.1996/332 – HE:178/1995; L 26.7.1996/547 – HE:46/1996; L 30.12.1996/1265 – HE:184/1996; L 21.11.1997/1027 – HE:105/1997; Neuvoston direktiivit 92/83/ETY, EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 21, 92/84/ETY, EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 29, 96/99/EY, EYVL N:o L 8, 11.1.1997, s. 12; L 30.12.1997/1379 – HE:192/1997; L 18.12.1998/1016 – HE:208/1998; Neuvoston direktiivi 92/12/ETY; L 24.6.1999/762 – HE:6/1999; Neuvoston direktiivi 92/12/ETY, EYVL N:o L 76, 23.3.1992, s. 12; L 20.4.2000/392 – HE:6/2000; L 27.10.2000/874 – HE:112/2000; Neuvoston direktiivi 2000/47/EY, EYVL N:o L 193, 29.7.2000, s. 73; L 26.10.2001/917 – VaVM:12/2001;HE:91/2001; L 3.12.2002/1020 – VaVM:21/2002;HE:129/2002; L 8.8.2003/714 – VaVM:7/2003;HE:8/2003; L 5.12.2003/1007 – VaVM:25/2003;HE:107/2003; L 15.12.2003/1073 – VaVM:27/2003;HE:117/2003; L 30.12.2003/1297 – VaVM:31/2003;HE:80/2003; Neuvoston direktiivi 92/12/ETY (31992/L0012); EYVL N:o L 076, 23.3.1992, s. 1; L 24.6.2004/569 – VaVM:4/2004;HE:57/2004; L 5.8.2005/610 – VaVM:16/2005;HE:63/2005.

1 luku. Yleiset säännökset*Soveltamisala*

1 §. Valmisteveroa suoritetaan valtiolle sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Tätä lakia sovelletaan, mikäli asianomaisessa valmisteverolaissa ei toisin säädetä, kannettaessa valmisteveroa seuraavista tuotteista:

- mineraaliöljyt
- alkoholi ja alkoholijuomat
- valmistettu tupakka.

Tätä lakia sovelletaan, sen mukaan kuin asianomaisessa valmisteverolaissa säädetään, kannettaessa valmisteveroa myös muista kuin 1 momentissa mainituista tuotteista.

Valmisteveron alaisista tuotteista kannettavan veron perusteesta ja määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa.

Ks. L nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta, Ve 510; L sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta, Ve 511; L virvoitusjuomaverosta, Ve 512; L alkoholi- ja alkoholijuomaverosta, Ve 513; L eräiden juomapakkausten valmisteverosta, Ve 513 a; L tupakka-
verosta, Ve 514.

3 §. Valmisteveron alaisia ovat 2 §:ssä tarkoitetut tuotteet, jotka Suomessa valmistetaan tai vastaanotetaan yhteisön toisesta jäsenvaltiosta sekä tuotteet, jotka tuodaan Suomeen yhteisön ulkopuolelta.

Väliaikaisesti valmisteverottomia ovat yhteisön ulkopuolelta tuotavat tuotteet, jotka on asetettu johonkin yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, jäljempänä *tullikoodeksi*, 84 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun suspensio-
menettelyyn tai 163 artiklassa tarkoitettuun sisäisen passituksen menettelyyn taikka jotka ovat vapaa-alueella tai vapaavarastossa. (30.12.1996/1265)

Ks. Neuvoston asetus yhteisön tullikoodeksista 84 ja 163 art., TIEU 101.

4 §. Milloin valmisteveron alaisia tuotteita tuo yhteisön ulkopuolelta muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity elinkeinonharjoittaja, joka samalla on tullilaissa (1466/94) tarkoitettu käteisasiakas, verotuksen toi-

mittamiseen ja muuhunkin menettelyyn sovelletaan, mikäli tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa ei erikseen toisin säädetä, soveltuvin osin, mitä tullista säädetään tai määrätään. Valmistevero on tällöin kuitenkin aina suoritettava ennen kuin valmisteveron alaiset tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Ks. TullilL, Ve 520.

Toimivaltainen viranomainen

5 §. (30.12.2003/1297) Valmisteverotuksen toimittamisesta ja valvonnasta huolehtii tullilaitos. Tulliviranomaisen toimivaltuuksista ja toimenpiteistä on voimassa, mitä tullilaissa säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Määritelmät

6 §. (30.12.1996/1265) *Suomella* tarkoitetaan tässä laissa Euroopan yhteisöjen lainsäädännön mukaista Suomen valmisteveroaluetta ja Ahvenanmaan maakuntaa.

Jäsenvaltiolla ja yhteisöllä tarkoitetaan tässä laissa Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaista jäsenvaltion ja yhteisön valmisteveroaluetta.

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista tämän lain säännöksiin säädetään Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetussa laissa (1266/1996).

Ks. L Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön, Ve 503.

7 §. Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *valtuutetulla varastonpitäjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tulliviranomainen on myöntänyt oikeuden ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa valmistaa, jalostaa, varastoida, vastaanottaa yhteisöstä tai tuoda varastoon yhteisön ulkopuolelta taikka lähettää tällaisesta varastosta valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina; (18.12.1998/1016)

2) *verottomalla varastolla* sellaista tulliviranomaisen hyväksymää paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan valmistaa, jalostaa, varastoi, vastaanottaa yhteisöstä tai jonne varastonpitäjä tuo yhteisön ulkopuolelta taikka josta tämä lähettää valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina; (18.12.1998/1016)

3) *väliaikaisella valmisteverottomuusjärjestelmällä* järjestelmää, jota sovelletaan tuotteiden valmistukseen, jalostukseen ja varastointiin sekä niiden siirtämiseen väliaikaisesti valmisteverottomina;

4) *rekisteröidyllä elinkeinonharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole valtuutettu varastonpitäjä, mutta jolle tulliviranomainen on myöntänyt oikeuden ansiotoiminnassaan vastaanottaa valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta väliaikaisesti valmisteverottomina tai tuoda sanottuja tuotteita yhteisön ulkopuolelta; tällainen elinkeinonharjoittaja ei kuitenkaan saa varastoida eikä lähettää tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina;

5) *rekisteröimättömällä elinkeinonharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole valtuutettu varastonpitäjä, mutta joka ansiotoiminnassaan saa satunnaisesti vastaanottaa valmisteveron alaisia tuotteita

toisesta jäsenvaltiosta väliaikaisesti valmisteverottomina tai tuoda sanottuja tuotteita yhteisön ulkopuolelta; tällainen elinkeinonharjoittaja ei saa varastoida eikä lähettää tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina;

6) *veroedustajalla* Suomessa asuvaa luonnollista henkilöä tai Suomessa toimivaa oikeushenkilöä, jonka toisen jäsenvaltion valtuuttama varastonpitäjä on nimennyt ja jolle tulliviranomainen on myöntänyt oikeuden suorittaa valmisteveron vastaanottajan puolesta väliaikaisesti valmisteverottomina täällä vastaanotetuista tuotteista, ei kuitenkaan silloin kun tuotteet vastaanottaa valtuutettu varastonpitäjä;

7) *kaukomyyntillä* myyntiä, jossa muu kuin valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity tai rekisteröimätön elinkeinonharjoittaja ostaa toisesta jäsenvaltiosta valmisteveron alaisia tuotteita, jotka myyjä tai joku tämän puolesta lähettää tai kuljettaa suoraan tai toisen jäsenvaltion kautta; myyjällä, joka myy tuotteita Suomeen edellä tarkoitettulla tavalla, on oltava Suomessa *veroedustajana* täällä asuva tai toimiva henkilö, jolle tulliviranomainen on myöntänyt oikeuden suorittaa valmistevero myyjän puolesta täällä vastaanotetuista tuotteista; (18.12.1998/1016)

8) *verokaudella* kalenterikuukautta, jollei tullihallitus erityisistä syistä määrää toisin jonkin verovelvollisen osalta. (18.12.1998/1016)

Luvat ja rekisteröinti

8 §. (18.12.1998/1016) Luvan toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä elinkeinonharjoittajana tai veroedustajana sekä luvan verottoman varaston pitämiseen antaa tullihallitus hakemuksesta. Lupa voidaan myöntää sille, jolla katsotaan olevan riittävät taloudelliset ja muut edellytykset luvassa tarkoitettun toiminnan harjoittamiseen sekä vaadittava luotettavuus. Luvan on oltava voimassa toiminnan alkaessa ja sen aikana. Luvan katsotaan päättyvän, jos luvan haltija asetetaan konkurssiin.

Lupapäätöksessä on vahvistettava ne ehdot, joita luvan haltijan on noudatettava. Lupa voidaan peruuttaa tai sitä voidaan muuttaa, jos siihen on syytä. Tullihallitus voi lupaa peruuttaessaan tai muuttaessaan määrätä siihen liittyviä ehtoja.

Tullihallitus pitää 1 momentissa tarkoitetuista luvansaajista ja verottomista varastoista rekisteriä. Rekisteriin merkitään vastaavat toisten jäsenvaltioiden luovuttamat tiedot. Tullihallituksen tai piiritullikamarin on tarvittaessa annettava rekisteristä tietoja.

Ks. ValmisteverotusA 1 §, Ve 509; L eräiden juomapakkausten valmisteverosta 12 § 4 mom., Ve 513 a.

Vakuudet

9 §. Valtuutetun varastonpitäjän on asetettava tarvittaessa vakuus valmisteverojen suorittamisesta. Valtuutetun varastonpitäjän, joka lähettää valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina tai vietäviksi yhteisön ulkopuolelle, on asetettava vakuus, joka kattaa tuotteiden siirtämisestä aiheutuvat riskit. (30.6.1995/900)

Rekisteröidyn elinkeinonharjoittajan sekä veroedustajan on asetettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

ta.

Rekisteröimättömän elinkeinonharjoittajan ja 10 §:n 4 momentissa tarkoitettun verovelvollisen on ennen tuotteiden lähettämistä toisesta jäsenvaltiosta Suomeen tehtävä 25 §:ssä tarkoitettulle piiritullikamarille ilmoitus lähetettävistä tuotteista ja asetettava vakuus tuotteista kannettavien valmisteverojen suorittamisesta. (30.6.1995/900)

Vakuudet määrää tullihallitus tai, milloin on kysymys 3 momentissa tarkoitetuista yksittäisistä toimituksista, asianomainen piiritullikamari.

2 luku. Verovelvollisuus

10 §. Valtuutettu varastonpitäjä on verovelvollinen verottomasta varastosta kulutukseen luovutetuista tuotteista ja varastossa todetusta verotettavasta hävikistä. Jos valtuutettu varastonpitäjä valmistaa Suomessa tuotteita toisen Suomessa toimivan valtuutetun varastonpitäjän lukuun ja tämän toimeksiannosta, tullihallitus voi hakemuksesta määrätä, että verovelvollinen on toimeksiantaja. Rekisteröity ja rekisteröimätön elinkeinonharjoittaja sekä veroedustaja ovat verovelvollisia vastaanottamista tuotteista. (18.12.1998/1016)

Verovelvollinen yhteisön ulkopuolelta tuotavista tuotteista on tullikoodeksissa tarkoitettu tavaranhaltija tai muu velallinen, jos verovelvollisuus ei määräydy 1 momentin nojalla. Tätä sovelletaan myös siihen, joka rinnastetaan tavaranhaltijaan tai muuhun velalliseen, kun tuotteita tuodaan Suomen valmisteveroalueelle tullikoodeksin 3 artiklassa tarkoitettun yhteisön tullialueen sellaisesta osasta, joka ei kuulu yhteisön veroalueeseen. (18.12.1998/1016)

Se, joka on hankkinut valmisteveron alaisia tuotteita verotta tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla, on velvollinen suorittamaan tuotteista valmisteveron, jos tuotteet on käytetty muuhun kuin verottomaan tarkoitukseen.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita, jotka on jo luovutettu kulutukseen toisessa jäsenvaltiossa, Suomessa luovutetaan tai aiotaan luovuttaa taikka osoitetaan itsenäistä taloudellista toimintaa harjoittavan elinkeinonharjoittajan tai julkisoikeudellisen laitoksen tarpeisiin, verovelvollinen on se, joka vastaanottaa tuotteet Suomessa.

Muissa kuin edellä tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa verovelvollinen on se, joka kaupallisessa tarkoituksessa tai muutoin vastaanottaa tai pitää hallussaan valmisteveron alaisia tuotteita ja joka on tuotteita vastaanottaessaan tai hankkiessaan tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tuotteita ei ole asianmukaisesti verotettu Suomessa. Verovelvollisuudesta eräissä tapauksissa säädetään lisäksi 10 a, 11, 12, 18 ja 18 a §:ssä. Verovelvollisuudesta voidaan säätää myös asianomaisessa valmisteverolaissa tästä pykälästä poikkeavalla tavalla. (18.12.1998/1016)

10 a §. (18.12.1998/1016) Joka valtuutetun varastonpitäjän konkurssiin asettamisen jälkeen luovuttaa varastosta kulutukseen valmisteveron alaisia tuotteita, on velvollinen suorittamaan tuotteista valmisteveron siten kuin tässä laissa säädetään valtuutetusta varastonpitäjästä.

11 §. Milloin Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä siirretty tuote, johon on sovellettava väliaikaisesti val-

misteverottomana siirrettävää tuotetta koskevia säännöksiä, ei saavu vastaanottajalle, tuotteesta on suoritettava tämän lain mukaisesti valmistevero, jos:

1) tuote on Suomessa tai voidaan olettaa, että se on täällä kulutettu;

2) tuotteen on Suomesta lähettänyt valtuutettu varastonpitäjä eikä voida selvittää, missä tuote on tai missä se on kulutettu; tai

3) tuotteen muu kuin 16 §:n 5 kohdassa tarkoitettu hävikki on todettu Suomessa ja määräjäsenvaltion asianomainen veroviranomainen on vahvistanut verotettavan hävikin määrän. (30.12.1996/1265)

Verovelvollinen 1 momentissa tarkoitettua tuotteesta on tällöin se, joka on velvollinen asettamaan tuotteiden siirtämistä koskevan vakuuden. (30.12.1996/1265)

Mitä tässä pykälässä säädetään, koskee soveltuvien osin tuotteita, jotka on siirretty Suomessa väliaikaisesti valmisteverottomina tai jotka on siirretty vietäviksi yhteisön ulkopuolelle.

Milloin yhteisön ulkopuolelle vietävät valmisteveron alaiset tuotteet on asetettu toisessa jäsenvaltiossa tullikoodeksin 91 artiklassa tarkoitettuun ulkoisen passituksen menettelyyn eikä menettelyä päätetä sitä koskevien säännösten mukaisesti, tuotteista on suoritettava valmistevero tämän lain mukaisesti, jos tuotteet ovat Suomessa tai voidaan olettaa, että ne on täällä kulutettu. Verovelvollinen tällaisista tuotteista on tullikoodeksissa tarkoitettu velallinen. (18.12.1998/1016)

12 §. Yhteisön ulkopuolelta tuotavista tuotteista suoritettavasta valmisteverosta vastaa 10 §:n 2 momentissa tarkoitettun verovelvollisen lisäksi se valtuutettu varastonpitäjä, jonka verottomaan varastoon tuotteet siirretään tai johon ne olisi pitänyt siirtää. (18.12.1998/1016)

Kaukomyynnissä Suomeen myyjä on vastuussa veroedustajan suoritettavasta valmisteverosta niin kuin omasta verostaan.

Avoimen yhtiön osakas ja kommandiittiyhtiön henkilökohtaisesti vastuunalainen yhtiömies ovat vastuussa yhtiön suoritettavasta valmisteverosta niin kuin omasta verostaan. Sama vastuu yhtiön valmisteverosta on sellaisen yhtiön osakkaalla, jonka kaksi tai useampia henkilöitä on muodostanut liikkeen harjoittamista varten ja joka on tarkoitettu toimimaan osakkaiden yhteiseen lukuun.

3 luku. Veron määräämisen ajankohta ja verotettavat määrät

13 §. Valmistevero määrätään sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuote on luovutettu kulutukseen väliaikaisesta valmisteverottomuusjärjestelmästä tai jona siellä on todettu hävikkiä, joka ei ole verotonta 16 §:n 5 kohdan nojalla.

Muista kuin 1 momentissa tarkoitetuista tuotteista valmistevero määrätään sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona:

1) tuote on vastaanotettu Suomessa, mikäli kysymys on toisesta jäsenvaltiosta siirrettävästä tuotteesta; tai

2) tulliviranomainen on hyväksynyt tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen vastaanotetuksi tullikoodeksin 67 artiklassa tarkoitettulla

tavalla, jos kysymys on yhteisön ulkopuolelta tuotavasta tuotteesta. (30.12.1996/1265)

Edellä 10 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vero määrätään sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuote on käytetty verolliseen tarkoitukseen.

Edellä 11 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vero määrätään sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet on lähetetty tai jona 11 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu hävikki on Suomessa todettu. (30.6.1995/900)

Jos veronalaisia tuotteita on vastaanotettu taikka tuotu maahan kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen siten, että verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä ei ole noudatettu, vero on määrättävä maksettavaksi sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet on vastaanotettu tai tuotu maahan taikka sääntöjen vastaisuus on muutoin todettu. (30.12.2003/1297)

L 30.12.2003/1297, jolla 5 mom. lisättiin, tuli voimaan 1.1.2004.

14 §. Valtuutetulle varastonpitäjälle vero määrätään kultakin verokaudelta niistä tuotteista, jotka sen verokauden aikana on luovutettu kulutukseen varastonpitäjän verottomista varastoista tai joista siellä on todettu verotettavaa hävikkiä.

Rekisteröidylle elinkeinonharjoittajalle ja veroedustajalle vero määrätään kultakin verokaudelta niistä tuotteista, jotka verokauden aikana on vastaanotettu.

Tämän lain 10 §:n 3 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle vero määrätään verokauden aikana verolliseen tarkoitukseen käytetyistä tuotteista. Verotukseen sovelletaan muutoin, mitä tässä laissa säädetään rekisteröidystä elinkeinonharjoittajasta. (18.12.1998/1016)

Muissa kuin edellä tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa vero määrätään niistä tuotteista, jotka kulloinkin on vastaanotettu tai joista vero on muutoin suoritettava. (18.12.1998/1016)

15 §. Verottomassa varastossa tapahtuneeseen omaan kulutukseen sovelletaan kulutukseen luovutettujen tuotteiden verotusta koskevia säännöksiä.

15 a §. (18.12.1998/1016) Jos valtuutettun varastonpitäjän verotonta varastoa koskeva lupa peruutetaan, varastonpitäjän on suoritettava valmistevero verottomassa varastossa luvan päättyessä olevista tuotteista. Valmistevero määrätään tällöin luvan voimassaolon päättymistä seuraavana päivänä voimassa olevien säännösten mukaan. Vero on ilmoitettava ja suoritettava siten kuin 22 §:n 2 momentissa ja 35 §:n 2 momentissa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta silloin, kun valtuutettu varastonpitäjä on asetettu konkurssiin.

4 luku. Verottomuus

Verottomat tuotteet (30.6.1995/900)

16 §. Verottomia ovat:

1) tuotteet, jotka siirretään väliaikaisessa valmisteverottomuusjärjestelmässä verottomien varastojen välillä;

2) tuotteet, jotka siirretään sellaiselle henkilölle tai yritykselle, jolle on toisessa jäsenvaltiossa myönnetty oikeus vastaanottaa ne väliaikaisesti valmisteverottomina;

3) yhteisön ulkopuolelta tuotavat tuotteet, jotka siirre-

tään valtuutetun varastonpitäjän verottomaan varastoon;

4) tuotteet, jotka asetetaan tullikoodeksiin 98 artiklassa tarkoitettuun tullivarastointimenettelyyn tai 161 artiklassa tarkoitettuun vientimenettelyyn; (30.6.1995/900)

5) väliaikaisessa valmisteverottomuusjärjestelmässä tapahtunut tuotteen valmistuksen, jalostuksen, varastoinnin tai kuljetuksen aikana tuotteen perusominaisuuksista johtuva hävikki; väliaikaisessa valmisteverottomuusjärjestelmässä odottamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä, kuten tulipalon, rikkoutumisen taikka muun vastaavan syyn vuoksi tapahtunut tuotteen hävikki; samoin edellytyksin hävikki, joka kohdistuu tuotteisiin, jotka on siirretty pois väliaikaisesta valmisteverottomuusjärjestelmästä käytettäviksi 6 kohdassa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen; (8.8.2003/714)

5 a) tuotteet, jotka tulliviranomainen on takavarikoinnut tai jotka muuten ovat tullin hallussa; tulliviranomainen voi siirtää tällaiset tuotteet verotta 1, 2 ja 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin taikka Suomessa hävitettäväksi, käytettäviksi muiden tuotteiden valmistukseen tai denaturoitavaksi; (18.12.1998/1016)

6) ammatteisessa kansainvälisessä liikenteessä olevalla vesi- tai ilma-aluksella Tullihallituksen määräämillä ehdoilla myytäväksi tarkoitetut tuotteet 20 §:ssä säädettyin edellytyksin sekä tällaisella aluksella kulutettaviksi tarkoitetut tuotteet ja aluksen poltto- ja voiteluaineet, jotka alus tuo Suomen tullialueelle mukanaan tai jotka siihen Suomen tullialueella toimitetaan edellä sanottua tarkoitusta varten; verottomuus koskee myös aluksessa Suomen tullialueella myytäviä ja kulutettavia tuotteita; tulliviranomaisella on oikeus rajoittaa alukseen toimitettavien verottomien tuotteiden määrää sen mukaan kuin on tarpeellista matkustajamäärän, aluksen koon, liikennöimisalueen ja muiden olojen mukaan; valtiovarainministeriö voi päättää, että veroa ei kanneta edellä tarkoitettuihin tuotteista myöskään silloin, kun kysymyksessä on viranomaisen käytössä oleva alus, tutkimusalus, kalastusalus tai kansainvälisessä liikenteessä oleva juna, jolloin ministeriö voi myös määrätä rajoituksia ja ehtoja, joita mainittujen kulkuneuvojen osalta on noudatettava; (8.8.2003/714)

7) sen mukaan kuin asetuksella säädetään, tuotteet, jotka luovutetaan diplomaatti- tai konsulisuhteen perusteella sekä tuotteet, jotka luovutetaan kansainväliselle järjestölle tai sen jäsenille siten kuin järjestön kansainvälisessä perustamissopimuksessa tai päämajan sijaintia koskevassa sopimuksessa on edellytetty;

7 a) sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, tuotteet, jotka luovutetaan Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevalle toimielimelle viralliseen käyttöön, jos tuotteiden verollinen hankintahinta on yhteensä vähintään 80 euroa, sekä tuotteet, jotka toimitetaan Euroopan yhteisöjen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle toimielimelle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintijäsenvaltiossa; (26.10.2001/917)

8) sen mukaan kuin asetuksella säädetään, tuotteet, jotka luovutetaan yhteisön ulkopuolisen maan tai kansainvälisen järjestön kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaan kulutukseen, jos sopimus myöntää vapautuksen arvonlisäverosta;

9) tuotteet, jotka ovat verottomia asianomaisen valmisteverolain nojalla; (30.6.1995/900)

10) jollei tässä laissa toisin säädetä, yksityishenkilön yhteisön ulkopuolelta Suomessa olevalle toiselle yksityishenkilölle lähettämät vähäarvoiset, muut kuin kaupalliset lähetykset alkoholijuomia lukuun ottamatta, yhteisön ulkopuolelta saapuvien moottoriajoneuvojen ja erikoiskonttien mukanaan tuoma polttoaine sekä matkustajatuomisina yhteisön ulkopuolelta tuotavat tuotteet, samoilla edellytyksillä ja samoin rajoituksin kuin näiden tuotteiden tullittomuudesta säädetään; (18.12.1998/1016)

10 a) yhteisön ulkopuolelta saapuvan, muun kuin 6 kohdassa tarkoitetun vesialuksen polttoainesäiliössä tai varasäiliössä oleva polttoaine, joka on tarkoitettu aluksen omaa käyttöä varten; (18.12.1998/1016)

11) toisesta jäsenvaltiosta tulevan ammatteisessa liikenteessä olevan moottoriajoneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä taikka ajoneuvossa olevaan jäähdytysjärjestelmään tai muuhun järjestelmään liittyvässä tavanomaisessa polttoainesäiliössä oleva polttoaine, joka on tarkoitettu ajoneuvon omaa käyttöä taikka ajoneuvossa olevan jäähdytysjärjestelmän tai muun järjestelmän ylläpitämistä varten. (30.6.1995/900)

Ks. ValmisteverotusA 3 §, Ve 509; L eräiden juomapakkausten valmisteverosta 6 §, Ve 513 a; VvMp eräiden kulkuneuvojen muonituksesta sekä eräistä yksityisten henkilöiden maahan tuomien tavaroitten tulleista 21.12.1995/1723, Tullil 9 §:n kohdalla, Ve 520.

Varastamo oli verovelvollinen sen nimissä 6 kohdan nojalla Saksa verottomina hankituista muonitustavaroista, joita ei ollut kulutettu aluksella, vaan jotka oli kuljetettu alukselta Suomessa maihin myytäväksi. KHO 30.4.2003 taltio 1046 (2003:20).

Verosta tehtävät vähennykset

17 §. (18.12.1998/1016) Valtuutetulla varastonpitäjällä on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta asianomaisen verokauden aikana verottomaan varastoon palautetuista tuotteista suoritettu tai suoritettava valmistevero.

Lisäksi varastonpitäjällä on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta sellaisista tuotteista suoritettu tai suoritettava valmistevero, joiden hävikki taikka viranomaisen valvonnassa tai muutoin hyväksyttävällä tavalla tapahtunut hävittäminen voidaan 16 §:n 5 kohdassa tarkoitettujen syiden vuoksi hyväksyä verottomaksi. Vähennystä ei kuitenkaan voi tehdä hävikistä, joka johtuu tuotteen perusominaisuuksista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen vähennyksen saa tehdä se varastonpitäjä, joka on suorittanut tuotteista valmisteveron tai on velvollinen sen suorittamaan. Jos 1 ja 2 momentissa tarkoitettua vähennystä ei voida tehdä täysimääräisenä verokaudelta suoritettavaa veroa laskettaessa, varastonpitäjä saa vähentää vähentämättä jääneen määrän kuluvan vuoden seuraavilta tai seuraavan kalenterivuoden verokausilta tehtävissä veroilmoituksissa.

Yksityishenkilön tuomiset (30.12.2003/1297)

18 §. (30.12.2003/1297) Toisessa jäsenvaltiossa verolaisena hankitut tuotteet, jotka Suomeen saapuva yksityishenkilö tuo mukanaan toisesta jäsenvaltiosta, ovat verottomia edellyttäen, että ne tulevat hänen omaan käyttöönsä.

sä.

Yksityishenkilö, joka tuo mukanaan Suomeen toisesta jäsenvaltiosta hankkimiaan tuotteita kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen, on velvollinen suorittamaan tuotteista asianomaisessa valmisteverolaissa säädetyn veron. Yksityishenkilön on noudatettava tällöin kaupalliseen tarkoitukseen toimitettavien tuotteiden verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä.

Arvioitaessa sitä, onko yksityishenkilön mukanaan Suomeen tuomat tuotteet katsottava tulevan hänen omaan käyttöönsä vai kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen, huomioon otetaan tuotteiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt, tuotteiden sijaintipaikka ja käytetty kuljetustapa, tuotteisiin liittyvät asiakirjat, tuotteiden luonne sekä tuotteiden määrä ja muut näihin verrattavat asiaan vaikuttavat seikat.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, yksityishenkilön, joka tuo mukanaan toisesta jäsenvaltiosta Suomeen moottoripolttoainetta omaan käyttöönsä, on suoritettava nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) tarkoitettua valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua, milloin kysymys on:

1) moottoripolttoaineesta, joka tuodaan muulla tavalla kuin moottoriajoneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä;

2) moottoripolttoaineesta, jota tuodaan varasäiliössä enemmän kuin 10 litraa moottoriajoneuvoa kohti; tai

3) lämmitykseen käytettävästä nestemäisestä polttoaineesta, jota tuodaan muulla tavalla kuin ammattimaisessa elinkeinotoiminnassa käytettävässä säiliöautossa.

L 30.12.2003/1297 tuli voimaan 1.1.2004.

A ja B toivat toisesta EU:n jäsenvaltiosta Suomeen alkoholijuomia. Asiaan liittyvien olosuhteiden kokonaisarviointiin perusteella vahvistetun oman käytön määrän ylittävä osuus tuotteista voitiin katsoa tuoduksi kaupalliseen tarkoitukseen, josta oli suoritettava alkoholi- ja alkoholijuomaveroa sekä lisävero. **KHO 17.6.2005 taltio 1468 (2005:39).**

18 a §. (18.12.1998/1016) Yksityishenkilö saa omaa käyttöönsä varten verotta vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta toisen yksityishenkilön vastikkeetta lähettämiä tupakkatuotteita ja alkoholijuomia enintään seuraavat määrät:

tupakkatuotteita:

– 300 kappaletta savukkeita tai 150 kappaletta pikkusikareita (yksittäispaino enintään 3 grammaa) tai 75 kappaletta sikareita tai 400 grammaa piippu- ja savuketupakkaa;

alkoholijuomia:

– 1 litra tislattuja, väkeviä alkoholijuomia, joiden alkoholipitoisuus ylittää 22 tilavuusprosenttia

– 3 litraa tislattuja, väkeviä alkoholijuomia ja aperitiivejä, jotka ovat viini- tai alkoholipohjaisia ja joiden alkoholipitoisuus on enintään 22 tilavuusprosenttia, tai kuohuviinejä tai väkevoityjä viinejä

– 5 litraa hiilihapottomia viinejä

– 15 litraa olutta.

Joka vastaanottaa tupakkatuotteita tai alkoholijuomia enemmän kuin 1 momentissa säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan ylimenevältä osalta valmisteveron, jonka perusteesta ja määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa.

18 b §. (30.12.2003/1297) Edellä 18 §:n 1 momentista

poiketen Suomeen tässä pykälässä mainitusta jäsenvaltiosta saapuva yksityishenkilö saa tuoda mukanaan verotta omaa käyttöönsä varten verollisena hankittuja tupakkatuotteita tässä momentissa tarkoitettuna siirtymäaikaena enintään seuraavat määrät:

Jäsenvaltio	Tuotteet	Siirtymäajan päättymisen
Tšekin tasavalta	200 kappaletta savukkeita tai – 100 kappaletta pikkusikareita (yksittäispaino enintään 3 grammaa) tai – 50 kappaletta sikareita tai 250 grammaa piippu- ja savuketupakkaa	31.12.2007 31.12.2006 31.12.2006 31.12.2006
Slovenia	– 200 kappaletta savukkeita	31.12.2007
Slovakia	– 200 kappaletta savukkeita	31.12.2008
Unkari	– 200 kappaletta savukkeita	31.12.2008
Puola	– 200 kappaletta savukkeita	31.12.2008
Liettua	– 200 kappaletta savukkeita	31.12.2009
Latvia	– 200 kappaletta savukkeita	31.12.2009
Viro	200 kappaletta savukkeita – tai – 250 grammaa piippu- ja savuketupakkaa	31.12.2009 31.12.2009

Tupakkatuotteet, jotka edellä 1 momentissa tarkoitettu henkilö osoittaa hankituiksi verollisina muista kuin mainitussa momentissa luetelluista jäsenvaltioista, ovat kuitenkin verottomia 18 §:ssä säädettyin edellytyksin.

L:lla 30.12.2003/1297 lisättyä 18 b §:ää sovelletaan 1.5.2004 lukien.

19 §. Yhteisön ulkopuolelta Suomeen matkustava henkilö saa tuoda verotta mukanaan tupakkatuotteita ja alkoholijuomia enintään seuraavat määrät:

tupakkatuotteita:

– 200 kappaletta savukkeita tai 100 kappaletta pikkusikareita (yksittäispaino enintään 3 grammaa) tai 50 kappaletta sikareita tai 250 grammaa piippu- ja savuketupakkaa;

alkoholijuomia:

– 1 litra tislattuja juomia ja väkeviä alkoholijuomia, joiden alkoholipitoisuus ylittää 22 tilavuusprosenttia, tai 2 litraa tislattuja juomia ja väkeviä alkoholijuomia ja aperitiivejä, jotka ovat viini- tai alkoholipohjaisia, tafiaa, sakea tai vastaavia juomia, joiden alkoholipitoisuus on enintään 22 tilavuusprosenttia, kuohuviinejä, väkevoityjä viinejä

– 2 litraa hiilihapottomia viinejä

– 16 litraa olutta.

(27.10.2000/874)

Tupakkatuotteet ja alkoholijuomat, jotka 1 momentissa tarkoitettu henkilö osoittaa hankituiksi verollisina toisesta jäsenvaltiosta, ovat kuitenkin verottomia sen mukaan kuin 18 §:ssä säädetään. (24.6.1999/762)

19 a §. (30.12.2003/1297) Se, joka saapuessaan edellä 18 b §:ssä tarkoitettua jäsenvaltiosta tai yhteisön ulkopuolelta tuo mukanaan tupakkatuotteita enemmän kuin tässä laissa säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan ylimenevältä osalta valmisteveroa, jonka perusteesta ja määrästä säädetään tupakkaverosta annetussa laissa (1470/1994).

L:lla 30.12.2003/1297, joka tuli voimaan 1.1.2004, lisättyä 19 a §:ää sovelletaan 18 b §:ää koskevalta osalta 1.5.2004 lukien.

Verottomien tavaroiden myynti (30.6.1995/900)

20 §. (24.6.1999/762) Verottomia ovat tuotteet, jotka myydään matkatavaroissa mukaan otettaviksi ammattimaisessa kansainvälisessä liikenteessä olevassa vesi- tai ilma-aluksessa sellaisen yhteisön ulkopuolisen matkan aikana, jolloin matkustajat voivat poistua aluksesta.

Verottomia ovat tuotteet, jotka myydään lentokentällä sijaitsevassa verottomien tavaroiden myymälässä yhteisön ulkopuolelle matkustavalle matkatavarana mukaan otettavaksi. Verottomien tavaroiden myymälällä tarkoitetaan 7 §:n 2 kohdassa mainittua verotonta varastoa.

L 24.6.1999/762 tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1999. Lakia sovelletaan tuotteisiin, jotka on luovutettu verottomasta varastosta, vastaanotettu toisesta jäsenvaltiosta, tuotu yhteisön ulkopuolelta tai joita on pidetty Suomessa hallussa kaupallisessa tarkoituksessa lain tultua voimaan.

Henkilökunnan tuomiset

21 §. (20.5.1996/332) Sen lisäksi, mitä 19 §:n 1 momentissa säädetään, Suomen ja yhteisön ulkopuolisen maan välisessä ammattimaisessa liikenteessä olevan kulkuneuvon henkilökuntaan kuuluvan henkilön tuomisten verottomuuteen sovelletaan, mitä tullilain 12 §:ssä säädetään.

Ks. **Tullil 12 §, Ve 520.**

5 luku. Veron ilmoittamisvelvollisuus

22 §. (18.12.1998/1016) Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn elinkeinonharjoittajan ja veroedustajan on annettava veroilmoitus kultakin verokaudelta viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 18. päivänä.

Muun verovelvollisen on annettava veroilmoitus kahden arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita. Kahden arkipäivän ilmoitusaikaa ei sovelleta, jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan, että tuotteet on tuotu maahan tai vastaanotettu noudattamatta tämän lain verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä. (30.12.2003/1297)

Tullihallitus voi erityisistä syistä määrätä veroilmoituksen annettavaksi muuna kuin 1 ja 2 momentissa säädettyinä ajankohtana jonkin verovelvollisen osalta.

22 a §. (18.12.1998/1016) Veroilmoitus on toimitettava 25 §:ssä tarkoitetulle piiritullikamarille.

Postitse saapunut veroilmoitus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos veroilmoituksen sisältävä postilähetyt on säädetyssä määräajassa jätetty postiin piiritullikamarille osoitettuna.

23 §. Veroilmoitus on annettava kirjallisesti. Veroilmoituksessa on annettava valmisteveron määräämistä varten tarvittavat tiedot sekä tuoteryhmittäin tiedot verottomista toimituksista.

Veroilmoitus on annettava erikseen kunkin verottoman varaston osalta, jollei tullihallitus jonkin verovelvollisen osalta erityisistä syistä toisin määrää.

24 §. (18.12.1998/1016) Yksityishenkilöiden mukaan tuomat tai vastaanottamat verotettavat tuotteet on ilmoitettava verotettaviksi ja niiden verotus on toimitet-

tava sen mukaan kuin tullihallitus määrää.

25 §. Valtuutetun varastonpitäjän valmisteverotuksen toimittaa sen tullipiirin piiritullikamari, jonka alueella veroton varasto sijaitsee.

Muiden verovelvollisten valmisteverotuksen toimittaa verovelvollisen kotipaikan piiritullikamari.

Tullihallitus voi erityisistä syistä valmisteverotuksen toimittamisen muun kuin edellä tarkoitetun piiritullikamarin tehtäväksi.

6 luku. Veron määrääminen

26 §. Piiritullikamarin on veroilmoituksen ja saamansa muun selvityksen perusteella viivytyksettä verotuspäätöksellä vahvistettava suoritettavan valmisteveron määrä.

27 §. Jos veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei oikaistunakaan voida panna verotuksen perusteeksi, verotus on toimitettava arvion mukaan (*arvioverotus*). Verotuspäätöksessä on tällöin mainittava arvion perusteet.

Arvioverotus voidaan toimittaa myös silloin, kun 62 §:ssä tarkoitettussa tarkastuksessa havaitaan vajeausta.

28 §. Jos valmistevero laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen johdosta, että piiritullikamari ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on verovelvollisen sitä aiheuttamatta jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on samanlaisesta syystä palautettu liikaa, piiritullikamarin on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä (*veronokaisu veronsaajan hyväksi*). Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin vero tai veronpalautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

29 §. Jos sen johdosta, että verovelvollinen on kokonaan tai osaksi laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen taikka muun tiedon taikka asiakirjan, valmistevero on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, piiritullikamarin on määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi mainitusta syystä määräämättä jäänyt valmistevero (*jälkiverotus*). Jälkiverotus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin vero tai veronpalautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

Verovelvollisen itse noudattaman menettelyn perusteella ei muodostunut vakiintunutta verotuskäytäntöä, vaan tällainen edellytti veroviranomaisen päätöksessä tai muutoin ilmaistua nimenomaista kannanottoa asiaan. **KHO 20.10.1998 taltio 2238 (1998:57).**

30 §. Ennen arvioverotuksen, 28 §:ssä tarkoitetun veronokaisun tai jälkiverotuksen toimittamista on verovelvolliselle varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Veronokaisu tai jälkiverotus voidaan toimittaa myös verokautta pidemmältä ajalta, kuitenkin enintään kalenterivuodelta.

31 §. Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on valmisteverotusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

Vrt. **L verotusmenettelystä 28 §, Ve 301.**

32 §. Valmisteveroa voidaan korottaa (*veronkorotus*):

1) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut

veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan säädety määräajan jälkeen, vähintään 10 eurolla ja enintään 2 500 eurolla, ja jos veroilmoitus, muu tieto tai asiakirja on annettu vasta kehotuksen jälkeen tai jos niissä on vähäinen puutteellisuus eikä verovelvollinen ole noudattanut kehotusta sen korjaamiseen, enintään 3 500 eurolla; (26.10.2001/917)

2) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan virheellisenä tai olennaisesti vaillinaisena taikka, jos hän kehotuksen saatuaan ilman pätevää syytä on jättänyt ilmoittamisvelvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään 30 prosentilla; sekä

3) jos verovelvollinen on tahallaan tai törkeästä tuottamuksesta antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan taikka jättänyt muutoin ilmoittamisvelvollisuutensa täyttämättä ja mainitunlainen menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että verovelvolliselle olisi voinut jäädä veroa määräämättä, enintään 50 prosentilla; (30.6.1995/900)

4) jos Suomeen saapuva henkilö on tahallaan tai törkeästä tuottamuksesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tuomalla tai yrittämällä tuoda verotta enemmän, kuin mihin hänellä on oikeus, eikä asiaa ole käsiteltävä tullirikoksena, 100 prosentilla. (30.6.1995/900)

Jos 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, ottaen huomioon sillä saavutettavissa olleen hyödyn määrä ja muut asiaan vaikuttavat olosuhteet, on pidettävä törkeänä, on veroa korotettava vähintään 50 ja enintään 100 prosentilla.

Milloin 1 tai 2 momentissa tarkoitettu virheellisyys tai laiminlyönti koskee vain osaa valmisteveron alaisista tuotteista, veronkorotus on määrättävä vain tätä osaa vastaavasta valmisteverosta.

33 §. (26.10.2001/917) Jos 32 §:n 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkorotusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, voidaan määrätä *virhemaksua* vähintään 20 euroa ja enintään 5 000 euroa.

Jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 20 euroa ja enintään 8 000 euroa.

L 26.10.2001/917 tuli voimaan 1.1.2002.

34 §. (18.12.1998/1016) Mitä tässä laissa säädetään veronoikaisusta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta ja virhemaksusta, koskee soveltuvin osin myös hakemuksesta suoritettuja veronpalautuksia ja 39 §:n 1 momentissa tarkoitettua korkoa.

7 luku. Veron suorittaminen ja maksuunpano

35 §. (18.12.1998/1016) Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn elinkeinonharjoittajan ja veroedustajan on maksettava verokaudelta suoritettava valmistevero viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 27.

päivänä. Jos määräpäivä on pyhäpäivä tai arkilauantai, valmisteveron saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa valmistevero on maksettava kymmenen arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita. Edellä 13 §:n 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa veron suorittamisvelvollisuus syntyy välittömästi, kun tuotteet on sääntöjenvastaisesti vastaanotettu tai tuotu maahan taikka sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu. (30.12.2003/1297)

Tullihallitus voi erityisistä syistä määrätä veron maksettavaksi muuna kuin 1 ja 2 momentissa säädettynä ajankohtana jonkin verovelvollisen osalta.

Jos verovelvollinen ei ole saanut verotuspäätöstä tiedoksi ennen tässä pykälässä tarkoitettua määräajan päättymistä, valmistevero on suoritettava veroilmoituksen tai verovelvollisen kirjanpidon mukaisena.

36 §. Valmistevero ja muut tässä laissa tarkoitettut verot ja maksut maksetaan rahalaitoksiin. Maksaja vastaa maksamisesta aiheutuvista kuluista. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään niistä maksupaikoista, jotka ottavat suorituksia vastaan perimättä maksua suorittamisesta aiheutuvista kuluista. (5.12.2003/1007)

Rahalaitoksen on suoritettava kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot päivittäin tullilaitoksen tilille viimeistään maksupäivää seuraavana sellaisena arkipäivänä, jona rahalaitos on yleisölle avoinna. Jos verovaroja ei ole suoritettu valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 13 a §:n 1 momentissa säädetyin tavoin tullilaitoksen tilille, rahalaitoksen on maksettava viivästyskorkoa siten kuin veronkantolaissa (609/2005) säädetään. (5.8.2005/610)

Valtiovarainministeriö määrää rahalaitoksille suoritettavista palkkioista ja niiden suuruudesta.

Ks. VvMA veronkannosta 15.9.2005/747, VeronkantoL 11 §:n kohdalla, Ve 604; L valtion talousarviosta 13 a §, Va 511; VeronkantoL 14 §, Ve 604.

37 §. (18.12.1998/1016) Jos verovelvollinen ei ole suorittanut valmisteveroa säädetyssä määräajassa, suorittamatta jääneelle verolle lasketaan veronlisäystä.

Jos verovelvollinen suorittaa veron määräajan jälkeen ilman maksuunpanoa, hänen on oma-aloitteisesti maksettava samalla veronlisäystä. Jos veronlisäystä ei makseta oma-aloitteisesti, veroviranomainen määrää veronlisäyksen.

Veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Ks. L veronlisäyksestä ja viivekorosta, Ve 606.

38 §. Jos verovelvollinen ei ole maksanut valmisteveroa määräaikana tai on maksanut sitä vähemmän kuin verotuspäätöksessä on vahvistettu suoritettavaksi, piiritullikamarin on pantava suorittamatta jäänyt valmistevero verovelvollisen maksettavaksi jälkimaksuajan kuluessa ja annettava verovelvolliselle verolippu. Jälkimaksu aika saa olla enintään 30 päivää verolipun lähettämispäivästä.

Veronoikaisuin tai jälkiverotuksin verovelvollisen suoritettavaksi määrätty valmistevero, veronkorotus, vir-

hemaksu ja veronlisäys on niin ikään mainituin tavoin maksuunpantava.

Maksuunpanulle, maksettavaksi erääntyneelle maksumattomalle valmisteverolle on suoritettava viivekorkea, joka lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään. (18.12.1998/1016)

39 §. (24.6.2004/569) Tulliviranomaisen on ilman hakemusta viipymättä suoritettava verovelvolliselle tämän liikaa suorittama valmistevero. Jos veronoikaisun tai valituksen johdosta valmisteveroa palautetaan, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronaista tuloa.

Takaisin perittävälle, liikaa palautetulle valmisteverolle peritään korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan liikaa palautetun valmisteveron maksupäivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korkoa ei peritä 17 euroa pienemmästä takaisin perittävästä määrästä. Peritty korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

L 24.6.2004/569 tuli voimaan 1.7.2004. Veronpalautukselle maksettava korko lasketaan lain voimaantulopäivää seuraavan kuukauden loppuun yhdeksän prosentin vuotuisen koron mukaan.

Ks. **KorkoL 12 §, Si 410; L verotusmenettelystä 40 §:n** kohdalla oleva viite, **Ve 301**.

40 §. Valmistevero määrätään tuoteryhmittäin veron perusteena olevalta yksiköltä jättämällä täyden yksikön yli menevät osat huomioon ottamatta. Täyden yksikön yli menevät osat otetaan kuitenkin huomioon määrättäessä veroa yksityishenkilöiden mukanaan tuomille tai vastaanottamille verotettaville tuotteille. (18.12.1998/1016)

2 mom. on kumottu **L:lla 26.10.2001/917**.

Pienimmästä tämän lain mukaan kannettavasta ja palautettavasta määrästä säädetään asetuksella.

Ks. **ValmisteverotusA 7 §, Ve 509**.

8 luku. Veronalaisten tuotteiden haltuunotto

41 §. Tulliviranomaisella on oikeus ottaa haltuunsa valmisteveron alaiset tuotteet, joita ei ole asianmukaisesti ilmoitettu verotettaviksi tai joihin ei ole muutoin sovellettu valmisteverotusta koskevia säännöksiä taikka tulliviranomaisen näiden säännösten nojalla antamia päätöksiä ja määräyksiä. (18.12.1998/1016)

Tuotteisiin voidaan tällöin soveltuvin osin soveltaa, mitä tullilaisissa säädetään tullihuutokaupasta. Tullihuutokaupassa kertyvistä varoista suoritetaan valmistevero sen jälkeen, kun tulli on suoritettu.

9 luku. Ennakkoratkaisu (18.12.1998/1016)

42 §. (26.7.1996/547) Tullihallitus voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun tuotteesta suoritettavasta

valmisteverosta. Ennakkoratkaisu voidaan antaa tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta myös silloin, kun verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaisesti.

Hakemus ja ennakkoratkaisua koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

43 §. (26.7.1996/547) Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on sitovana noudatettava hakijan valmisteverotuksessa Suomessa vuoden ajan antamispäivää seuraavan kalenterikuukauden alusta, jollei ennakkoratkaisua annettaessa sovellettua säännöstä ennakkoratkaisun voimassa ollessa ole muutettu tai tullihallitus lainkäyttöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen säännöksen tulkinnan muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä ole peruuttanut antamaansa ennakkoratkaisua.

Peruutettua ennakkoratkaisua on, mikäli hakija sitä kirjallisesti vaatii, kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi.

10 luku. Muutoksenhaku

44 §. Jos piiritullikamari oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että veroa on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, piiritullikamarin on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu (*veronoikaisu verovelvollisen hyväksi*). Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa valmisteveron tai veronpalautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai sanotun ajan kuluessa tehdyn vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

45 §. Tulliviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla Uudenmaan lääninoikeudelta. Päätökseen, jolla tullihallitus on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla. Valtion puolesta valitusoikeus piiritullikamarin päätöksestä on piiritullikamarissa olevalla tulliasiamiehellä ja tullihallituksen päätöksestä tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa sille tulliviranomaiselle, jonka päätöksestä valitetaan. (30.12.1997/1379)

Valitusajaksi valmisteveron ja veronpalautuksen määräämistä koskevassa asiassa on kolme vuotta niiden määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muusta päätöksestä valitettaessa valitusajaksi on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Tulliasiamiehen valitusajaksi on 30 päivää päätöksen tekemisestä. (30.12.1997/1379)

Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Päätös voidaan antaa tiedoksi myös henkilökohtaisesti. Tällöin päätös katsotaan saadun tiedoksi päätöksen vahvistamispäivää seuraavana arkipäivänä. (15.12.2003/1073)

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. (30.12.1997/1379 ja ja 15.12.2003/1073)

Mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin

annetussa laissa (367/61) säädetään perustevalituksesta, ei sovelleta tässä laissa tarkoitettuihin asioihin. (15.12.2003/1073)

Mitä on säädetty Uudenmaan lääninoikeudesta, koskee 1.11.1999 lukien Helsingin hallinto-oikeutta, ks. **Hallinto-oikeusL 24 §, Pr 411**.

Ks. **HallintolainkäyttöL, Pr 103**.

46 §. (30.12.1997/1379) Jos tulliviranomainen 44 §:ssä tarkoitettulla tavalla oikaisee tai muutoin korjaa päätöstään tehdyn vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa.

Siltä osin kuin valituksessa esitetyt vaatimukset eivät anna aihetta päätöksen oikaisemiseen tai korjaamiseen, tulliviranomaisen on annettava valituksesta lausuntonsa ja toimitettava asian käsittelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä Uudenmaan lääninoikeudelle.

47 §. Valmistevero on valituksesta huolimatta maksettava säädettyssä ajassa.

48 §. Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta lääninoikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa lääninoikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Uudenmaan lääninoikeudelle. Valtion puolesta on valitusoikeus tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. (30.12.1997/1379)

5 mom. on kumottu **L:lla 30.12.1997/1379**.

49 §. Milloin valmistevero on lääninoikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, on piiritullikamarin suoritettava liikaa maksettu vero muutoksenhausta huolimatta verovelvolliselle.

Milloin korkein hallinto-oikeus on tulliasiamiehen valituksen johdosta muuttanut lääninoikeuden päätöstä, jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä on toimitettava asianomaiselle piiritullikamarille, jonka tulee viipymättä maksuunpanna verovelvolliselle liikaa suoritettu määrä.

11 luku. Huojennus ja maksunlykkäys (18.12.1998/1016)

50 §. Tullihallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa valmisteveroa, veronlisäystä, viivekorkoa, viivästyskorkoa, jäämämaksua tai lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa sen kokonaan. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. (30.12.1997/1379)

Tullihallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää veron maksamisen lykkäystä. Tullihallitus myöntää lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Mitä tässä pykälässä säädetään, koskee soveltuvin osin tuotteita, joiden verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaan.

Ks. **VvMA eräiden verojen lykkäyksen ehdoista 30.12.2003/1285, L verotusmenettelystä 90 §:n kohdalla, Ve 301**.

12 luku. Tuotteiden siirtäminen

51 §. Lähettävän valtuutetun varastonpitäjän on varustettava verottomien varastojen välillä tai toiseen jäsenvaltioon väliaikaisesti valmisteverottomina siirrettävät valmisteveron alaiset tuotteet väliaikaisessa valmisteverottomuusjärjestelmässä liikkuvien valmisteveron alaisen tuotteiden hallinnollisesta asiakirjasta annetuissa komission asetuksissa (ETY) N:ot 2719/92 ja 2225/93 tarkoitettulla saateasiakirjalla. Siirrettäessä tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina Suomessa saateasiakirja voidaan korvata vastaavalla muulla luotettavalla selvityksellä.

Milloin toisessa jäsenvaltiossa oleva tuotteiden vastaanottaja on muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity elinkeinonharjoittaja, edellä 1 momentissa tarkoitettuun saateasiakirjaan on liitettävä määräjäsenvaltion asianomaisen viranomaisen antama todistus siitä, että valmistevero on määräjäsenvaltiossa maksettu tai riitävä vakuus verojen suorittamiseksi on asetettu.

Lähettäjän on varustettava valmisteveron alaiset, yhteisön ulkopuolelle vietävät tuotteet edellä 1 momentissa tarkoitettulla saateasiakirjalla, milloin tuotteita ei ole luovutettu kulutukseen.

Sen, joka lähettää kulutukseen luovutettuja valmisteveron alaisia tuotteita toiseen jäsenvaltioon luovutettavaksi itsenäistä taloudellista toimintaa harjoittavan elinkeinonharjoittajan tai julkisoikeudellisen laitoksen tarpeisiin, on varustettava tuotteet lähtöjäsenvaltiossa kulutukseen luovutettujen yhteisön sisällä liikkuvien valmisteveron alaisen tuotteiden yksinkertaistetusta saateasiakirjasta annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3649/92 tarkoitettulla saateasiakirjalla (*yksinkertaistettu saateasiakirja*).

Sen, joka Suomesta kaukomyynnillä myy valmisteveron alaisia tuotteita toiseen jäsenvaltioon, on ennen tuotteiden lähettämistä osoitettava kotipaikkansa piiritullikamarille, että tuotteista on asetettu määräjäsenvaltion määräämä vakuus.

6 mom. on kumottu **L:lla 18.12.1998/1016**.

Ks. **ValmisteverotusA 8 – 12 §, Ve 509**.

52 §. (18.12.1998/1016) Valtuutetun varastonpitäjän on siirrettävä yhteisöstä vastaanottamansa tai yhteisön ulkopuolelta tuomansa väliaikaisesti valmisteverottomat tuotteet verottomaan varastoon. Yhteisön ulkopuolelta tuotavien tuotteiden siirron on tapahduttava tullin valvonnassa.

53 §. Saateasiakirjan on lähettäjälle jäävää kappaletta lukuun ottamatta oltava mukana tuotteiden kuljetuksen aikana.

54 §. Valtuutetun varastonpitäjän tai elinkeinonharjoittajan, joka vastaanottaa verottomien varastojen välillä tai toisesta jäsenvaltiosta siirrettäviä väliaikaisesti valmisteverottomia tuotteita, on palautettava lähettäjälle yksi kappale saateasiakirjasta asianmukaisesti täytettynä viimeistään 15. päivänä sen kalenterikuukauden päätyemisestä, jona tuotteet on vastaanotettu.

Mitä edellä 1 momentissa säädetään, koskee myös sitä, joka 10 §:n 4 momentissa mainitussa tarkoituksessa vastaanottaa toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja tuotteita.

Vietäessä valmisteveron alaisia tuotteita yhteisön ulkopuolelle sen tullitoimipaikan, joka on käsitellyt tuotteiden poistumisen yhteisön alueelta, on palautettava tuotteiden lähettäjälle tälle tarkoitettu kappale saateasiakirjasta varmennettuna. Poistumistullitoimipaikalla tarkoitetaan yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 793 artiklan 2 kohdan mukaista toimipaikkaa soveltuvin osin. (30.12.1996/1265)

Mikäli lähetettävä valtuutettu varastonpitäjä ei saa saateasiakirjan palautuskappaletta asianmukaisesti varustettuna 1 momentissa mainitussa määräajassa, varastonpitäjän on ilmoitettava siitä 25 §:ssä tarkoitettulle piiritullikamarille viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tuotteiden lähettämisen ajankohdasta.

5 mom. on kumottu **L:lla 18.12.1998/1016.**

Ks. ValmisteverotusA 11 a §, Ve 509; Komission asetus tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen soveltamista koskevista säännöksistä 793 art., TIEU 102.

54 a §. (30.6.1995/900) Tässä luvussa säädettyjä yksinkertaistettua saateasiakirjaa koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun Suomessa kulutukseen luovutettuja tuotteita siirretään Suomessa siten, että tuotteiden kuljetus tapahtuu toisen jäsenvaltion alueen kautta.

2 mom. on kumottu **L:lla 18.12.1998/1016.**

Ks. ValmisteverotusA 11 b §, Ve 509.

54 b §. (18.12.1998/1016) Sen, joka lähettää tai vastaanottaa tässä luvussa tarkoitettulla tavalla valmisteveron alaisia tuotteita, on annettava tuotteiden lähettämisestä tai vastaanottamisesta tieto tulliviranomaiselle sen mukaan kuin tullihallitus määrää.

54 c §. (8.8.2003/714) Saateasiakirjasta ja tässä luvussa tarkoitettua tuotteiden siirtämiseen liittyvästä menettelystä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää saateasiakirjan korvaavasta yksinkertaistetusta menettelystä, jota noudatetaan siirrettäessä jo kulutukseen luovutettuja tuotteita säännöllisesti Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä, jos tässä toisessa jäsenvaltiossa säädetään tai määrätään samanlaisen menettelyn soveltamisesta Suomeen nähden.

13 luku. Veron palauttaminen

55 §. Milloin sellaisia tuotteita, joista Suomessa on suoritettu valmistevero, luovutetaan taikka aiotaan luo-

vuttaa tai osoitetaan itsenäistä taloudellista toimintaa harjoittavan elinkeinonharjoittajan tai julkisoikeudellisen laitoksen tarpeisiin toisessa jäsenvaltiossa, sillä, joka on tuotteet lähettänyt, on oikeus hakemuksesta saada suoritettua veroa vastaava palautus.

Palautuksen saamisen edellytyksenä on, että palautusta koskeva hakemus tehdään hakijan kotipaikan piiritullikamarille ennen tuotteiden lähettämistä. Lähetettävät tuotteet on varustettava 51 §:n 4 momentissa tarkoitettulla saateasiakirjalla. Lähettäjän on esitettävä vastaanottajan asianmukaisesti täyttämä saateasiakirjan palautuskappale täydennettynä asiakirjalla, jolla osoitetaan, että valmistevero on suoritettu siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotteet luovutetaan kulutukseen.

56 §. Milloin rekisteröity tai rekisteröimätön elinkeinonharjoittaja tai 7 §:n 6 kohdassa tarkoitettu veroedustaja palauttaa toisessa jäsenvaltiossa olevalle valtuutetulle varastonpitäjälle täällä vastaanotettuja tuotteita, elinkeinonharjoittajalla tai veroedustajalla on oikeus hakemuksesta saada tuotteista suoritettua veroa vastaava palautus.

Palautusta on haettava hakijan kotipaikan piiritullikamarilta kolmen kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona tuotteet on palautettu. Palautettavat tuotteet on varustettava 51 §:n 4 momentissa tarkoitettulla saateasiakirjalla.

57 §. Milloin sellaisia tuotteita, joista Suomessa on suoritettu valmistevero, myydään kaukomyyntillä Suomesta toiseen jäsenvaltioon, on sillä, joka tuotteet on myynyt, oikeus hakemuksesta saada suoritettua veroa vastaava palautus.

Palautusta on haettava myyjän kotipaikan piiritullikamarilta kolmen kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona tuotteet on lähetetty. Hakijan on osoitettava, että tuotteista on suoritettu vero määräjäsenvaltiossa.

58 §. Milloin 11 §:n perusteella Suomessa verotettuja tuotteita on verotettu myös toisessa jäsenvaltiossa, valtuutetulla varastonpitäjällä on oikeus hakemuksesta saada suoritettua veroa vastaava palautus.

Palautusta on haettava siltä piiritullikamarilta, joka tuotteet on verottanut, kolmen vuoden kuluessa tuotteiden lähettämisaikakohdasta. Hakijan on osoitettava, että tuotteista on suoritettu valmistevero toisessa jäsenvaltiossa.

59 §. Milloin tuote, josta valmistevero on suoritettu, on asetettu 16 §:n 4 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn ja toimitettu yhteisön ulkopuolelle tai luovutettu 16 §:n 6 kohdassa mainittuun tarkoitukseen, viejällä tai luovuttajalla on oikeus saada suoritettua valmisteveroa vastaava palautus. Palautus voidaan myöntää vain, jos hakija esittää luotettavan selvityksen viennistä tai luovutuksesta. (30.6.1995/900)

Palautusta viennin perusteella ei suoriteta matkustajien mukanaan viemistä valmisteveron alaisista tuotteista.

Palautusta on haettava vienti- tai luovutuspaikan piiritullikamarilta kolmen kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona tuote on toimitettu yhteisön ulkopuolelle tai luovutettu 16 §:n 6 kohdassa mainittuun

tarkoitukseen. (30.6.1995/900)

14 luku. Kirjanpitovelvollisuus

60 §. (18.12.1998/1016) Valtuutetun varastonpitäjän on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selville verottomassa varastossa valmistettujen, jalostettujen, varastoitujen ja vastaanotettujen sekä varastosta lähetettyjen ja sieltä kulutukseen luovutettujen tuotteiden määrät sekä muut valmisteveron määräämistä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot. Verotonta varastoa koskeva kirjanpitoaineisto on säilytettävä Suomessa.

Muun verovelvollisen sekä sen, joka Suomesta kaukomyynnillä myy valmisteveron alaisia tuotteita toiseen jäsenvaltioon, on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville vastaanotettujen, hallussa pidettyjen, siirrettyjen ja myytyjen tuotteiden määrät sekä muut valmisteveron määräämistä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, koskee soveltuvin osin myös varastonpitäjän tai muun verovelvollisen Suomessa olevan sivuliikkeen edustajaa.

Sen, joka on hankkinut valmisteveron alaisia tuotteita verotta tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selville verotta hankittujen tuotteiden määrät, tuotteiden käyttö ja varaston määrät.

61 §. (18.12.1998/1016) Edellä 60 §:ssä tarkoitettu kirjanpitoaineisto, mukaan lukien tositteet, saate- ja kuusasiakirjat liitteineen sekä muut verotusta varten tarvittavat tiedot ja asiakirjat, on tehtävä selväkielisessä kirjallisessa muodossa tai koneelliselle tietovälineelle, josta se on muutettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu aineisto on säilytettävä neljän kalenterivuoden ajan. Jos aineisto on sekä selväkielisessä kirjallisessa muodossa että koneellisella tietovälineellä, se on säilytettävä molemmissa muodoissa edellä säädetyn määräajan.

15 luku. Tarkastus ja tietojenantovelvollisuus

62 §. (18.12.1998/1016) Verovelvollisen on pyydetäessä esitettävä asianomaiselle veroviranomaiselle tai tämän määräämälle asiantunnevalle ja esteettömälle henkilölle tarkastusta varten kirjanpitoaineistonsa, kirjeenvaihtonsa ja muut verotuksessa tarpeelliset tiedot pyydettyssä muodossa. Jos tarkastettava aineisto on säilytetty koneellisella tietovälineellä, verovelvollisen on pyydetäessä saatettava aineisto selväkieliseen kirjalliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon. Verovelvollisen on myös esitettävä tarkastajalle varastonsa ja muut tilansa sekä asetettava tarvittavat tilat ja laitteet tarkastuksen suorittamista varten ja muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus viedä tarkastettava aineisto tai siitä valmistettu jäljennös pois verovelvollisen toimitiloista muualla tapahtuvaa tarkas-

tusta varten, jos se on mahdollista aiheuttamatta kohtuutonta häiriötä verovelvolliselle. Aineisto on palautettava verovelvolliselle heti, kun sitä ei enää tarvita tarkastuksen suorittamista varten.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, koskee soveltuvin osin myös verovelvollisen Suomessa olevan sivuliikkeen edustajaa ja sitä, joka on tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla hankkinut verotta valmisteveron alaisia tuotteita.

Jokaisen on pyynnöstä annettava tulliviranomaiselle tietoja valmisteveron alaisten tuotteiden ostoista, hallussapidosta, siirroista ja myynneistä.

62 a §. (18.12.1998/1016) Tulliviranomaisella on oikeus päästä varastoihin ja muihin tiloihin, joissa pidetään hallussa tai kaupallisessa tarkoituksessa käsitellään valmisteveron alaisia tuotteita, ja suorittaa tarpeellinen tarkastus.

Tulliviranomaisella on oikeus pysäyttää kulkuneuvo ja tarkastaa se.

62 b §. (8.8.2003/714) Sen, joka on luovuttanut tai hankkinut tuotteita 16 §:n 6 kohdassa verottomaksi säädettyä käyttöä varten, on annettava tulliviranomaiselle tiedot tuotteiden hankinnoista, käytöstä, varastomääräistä, luovutuksista ja muista verotuksen valvontaa varten tarpeellisista tiedoista sen mukaan kuin Tullihallitus määrää.

63 §. Jos se, joka on toimittanut verottomaan tarkoitukseen taikka hankkinut tuotteita verotta tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla, ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa osoittaa tuotteita toimitetuksi tai käytetyksi verottomaan tarkoitukseen, on tuotteista suoritettava valmistevero sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

64 §. Jokaisen on asianomaisen veroviranomaisen kirjallisesta kehotuksesta määrääjässä annettava sellaisia toisen verotusta tai siitä johtunutta valitusasiaa varten tarpeellisia toista koskevia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, mikäli ne eivät koske asiaa, josta hänellä lain mukaan on oikeus kieltäytyä todistamasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu viranomaisella on oikeus tarkastaa tai 62 §:n 1 momentissa mainitulla tavalla tarkastuttaa ne liike- ja muut asiakirjat, joista 1 momentissa mainittuja tietoja voi olla saatavissa.

64 a §. (18.12.1998/1016) Sen, joka on 62 ja 64 §:ssä tarkoitettu tavalla velvollinen esittämään ja antamaan veroviranomaiselle valmisteverotusta koskevia tietoja tai avustamaan tarkastuksessa, on suoritettava nämä toimenpiteet omalla kustannuksellaan.

65 §. Tullihallituksella on oikeus uhkasakolla velvoittaa se, joka ei ole noudattanut edellä 62 ja 64 §:ssä tarkoitettua kehotusta, täyttämään velvollisuutensa.

16 luku. Salassapitovelvollisuus

66 §. Valmisteverotusta varten annetut tai esitetyt tiedot ja asiakirjat on pidettävä salassa. Niitä ei saa pöytäkirjassa tai päätöksessä selostaa laajemmalti kuin on välttämätöntä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, saadaan tiedot ja asiakirjat kuitenkin antaa veroviranomaisille ja

näiden kutsumille asiantuntijoille sekä verotuksen valvontaa, veron perintää, verotuksesta tehdyn valituksen tutkimista ja syytteesen saattamista varten muillekin viranomaisille sekä näiden edustajille. Tullihallitus voi myös asettamallaan ehdoilla määrätä asiakirjat annettaviksi tilastollista tai muuta tieteellistä tutkimusta varten tällaista tutkimusta suorittavan henkilön tai viranomaisen käytettäväksi. Niin ikään voidaan tullihallituksen, lääninoikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden päätökset julkaista sanamuodon mukaisina tai lyhennettyinä, asianomaisten nimiä kuitenkaan mainitsematta.

Niin ikään tietoja ja asiakirjoja voidaan antaa alkoholilaissa (1143/94) tarkoitettulle tuotevalvontakeskukselle tämän valvontatehtävää varten.

Tietoja ei saa luovuttaa edelleen eikä käyttää ilman tullihallituksen lupaa muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon ne on luovutettu.

Verotustietojen antamisesta toisen jäsenvaltion veroviranomaisille säädetään erikseen.

67 §. Jokainen on velvollinen pitämään salassa ja olemaan käyttämättä hyväkseen, mitä hän virassaan, julkisessa toimessaan, edellä 66 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa taikka muutoin on veroilmoituksesta tai verotusta varten annetuista muista tiedoista tai asiakirjoista saanut tietää toisen liiketoimista tai siitä, mitä niistä piiritullikamarissa tai tullihallituksessa on lausuttu.

17 luku. Rangaistussäännökset

68 §. Rangaistus valmisteveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1–3 §:ssä.

Joka viranomaisen kehotuksesta huolimatta jättää asianmukaisesti täyttämättä 22, 60–62 §:ssä, 64 §:n 1 momentissa tai 73 §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava *valmisteverorikkomuksesta* sakkoon. (18.12.1998/1016)

69 §. (18.12.1998/1016) Rangaistus 66 ja 67 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

70 §. Tässä laissa tai tämän lain nojalla annettujen säännösten ja määräysten rikkomisen johdosta suoritettavaan esitutkintaan sovelletaan esitutkintalain (449/87) ja pakkokeinolain (450/87) lisäksi soveltuvin osin, mitä tullirikosten esitutkinnasta säädetään.

Ks. *EsitutkintaL, Ri 301; PakkokeinoL, Ri 302; TullilL 42 – 47 §, Ve 520.*

18 luku. Erinäiset säännökset

71 §. (30.6.1995/900) Milloin 16 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja tuotteita siirretään lainkohdassa tarkoitettua menettelyä kulutukseen, on tuotteista suoritettavasta valmisteverosta voimassa, mitä yhteisön ulkopuolelta tuotujen tuotteiden osalta tässä laissa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös sanotussa menettelyssä kulutettuihin tuotteisiin, samoin kuin menettelyssä todettuun varaston vajaukseen.

72 §. Valmisteveron alaiset tuotteet, joista veroa ei ole suoritettu, on valmistettava, jalostettava ja varastoitava

verottomassa varastossa. Veronalaisten tuotteiden valmistuksessa, jalostuksessa, varastoinnissa ja toimituksessa on lisäksi noudatettava asianomaisen valmisteverolain säännöksiä.

Tulliviranomaisella on oikeus antaa valmisteveron alaisen tuotteen purkausta, lastausta, kuljetusta, vastaanottamista, varastointia ja lähettämistä koskevia määräyksiä sekä asettaa valmisteveron alaisen tuotteen päällykseen, kuljetusvälineeseen taikka varastoon lukko, sinetti tai muu tunnistemerkki, jos se on tarpeen verotusta tai sen valvontaa varten. (18.12.1998/1016)

73 §. (18.12.1998/1016) Sen, joka pitää hallussaan valmisteveron alaisia tuotteita, on vaadittaessa annettava tuotteista tulliviranomaiselle näytteitä, jotka ovat tarpeen verotusta ja sen valvontaa varten.

73 a §. (15.12.2003/1073) Tulliasiamiestä kuullaan ja päätös annetaan hänelle tiedoksi siten, että tulliasiamiehelle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

73 b §. (15.12.2003/1073) Verovelvollisen täytettyä ilmoittamisvelvollisuutensa tulee veroviranomaisen ja verovelvollisen osallistua mahdollisuuksiensa mukaan asian selvittämiseen. Pääasiallisesti sen osapuolen, jolla on siihen paremmat edellytykset, on esitettävä asiasta selvitystä.

73 c §. (15.12.2003/1073) Päätös on perusteltava, jos siinä poiketaan verovelvollisen antamasta veroilmoituksesta tai päätös koskee arvioverotusta, oikaisua veronsaajan hyväksi, jälkiverotusta tai veronkorotusta taikka päätöksessä muutoin poiketaan säännönmukaisesta verotuksesta. Perusteluissa on ilmoitettava, mitkä pääasialliset tosiseikat on otettu päätöksen perusteiksi, ja mainittava sovelletut säännökset.

Päätös voidaan jättää perustelematta, jos se on ilmeisen tarpeetonta.

74 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Ks. *ValmisteverotusA, Ve 509.*

19 luku. Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

75 §. Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

2 mom. on kumottu **L:lla 24.6.1999/762.**

Tällä lailla kumotaan 3 päivänä heinäkuuta 1974 annettu valmisteverotuslaki (558/74) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, kuitenkin niin, että mainittua lakia sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa tullivalvonnasta luovutettuihin tai valmistuspaikalta vietyihin valmisteveron, varmuusvarastointimaksun ja öljyjättemaksun alaisiin tuotteisiin. Mitä edellä on säädetty, sovelletaan myös tuotteisiin, jotka olisi pitänyt ilmoittaa tullattaviksi ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

L tuli A:n 31.12.1994/1542 mukaan voimaan 1.1.1995.

76 §. Sen, joka tämän lain voimaan tullessa valmistaa tai jolla tällöin on lupa pitää verottomassa varastossa valmisteveron alaisia tuotteita, on kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta haettava tämän lain mukaista valtuutettua varastonpitäjää ja verotonta varastoa

koskevaa lupaa.